

KODEKS WYKROCZEŃ

KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA

TEKSTY USTAW

18. WYDANIE

Wolters Kluwer

KODEKS WYKROCZEŃ

KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA

TEKSTY USTAW

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

18. WYDANIE

Stan prawny na 1 września 2017 r.

Wydawca
Małgorzata Stańczak

Redaktor prowadzący
Mariusz Kurzyński

Łamanie
Mercurius

Układ typograficzny
Kamila Tomecka

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska SA, 2017

ISBN: 978-83-8124-037-6

18. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI OGÓLNY*

KODEKS WYKROCZEŃ – ustawa z dnia 20 maja 1971 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.)	1–83
KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA – ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1713 ze zm.)	1–94

* Szczegółowe spisy treści znajdują się w zakładkach.

KODEKS WYKROCZEŃ

ZMIANY:

- od 1 czerwca 2017 r.** – ustawa z 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 966)
- od 18 kwietnia 2026 r.** – ustawa z 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1634)

SPIS TREŚCI

KODEKS WYKROCZEŃ

ustawa z dnia 20 maja 1971 r.
(tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.)

CZEŚĆ OGÓLNA

Rozdział I.	Zasady odpowiedzialności (art. 1–17)	5
Rozdział II.	Kary, środki karne i zasady ich wymiaru (art. 18–39)	10
Rozdział III.	Zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego (art. 40–41)	16
Rozdział IV.	Warunkowe zawieszenie wykonania kary aresztu (art. 42–44)	16
Rozdział V.	Przedawnienie orzekania, wykonania kary oraz zatarcie ukarania (art. 45–46)	17
Rozdział VI.	Wyjaśnienie wyrażeń ustawowych (art. 47)	18
Rozdział VII.	Stosunek do ustaw szczególnych (art. 48)	19

CZEŚĆ SZCZEGÓLNA

Rozdział VIII.	Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu (art. 49–64)	20
Rozdział IX.	Wykroczenia przeciwko instytucjom państwowym, samorządowym i społecznym (art. 65–69)	27
Rozdział X.	Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia (art. 70–83)	28
Rozdział XI.	Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji (art. 84–103a)	34
Rozdział XII.	Wykroczenia przeciwko osobie (art. 104–108)	40
Rozdział XIII.	Wykroczenia przeciwko zdrowiu (art. 109–118)	41
Rozdział XIV.	Wykroczenia przeciwko mieniu (art. 119–131)	44
Rozdział XV.	Wykroczenia przeciwko interesom konsumentów (art. 132–139b)	48
Rozdział XVI.	Wykroczenia przeciwko obyczajności publicznej (art. 140–142)	52
Rozdział XVII.	Wykroczenia przeciwko urządzeniom użytku publicznego (art. 143–145)	53
Rozdział XVIII.	Wykroczenia przeciwko obowiązkowi ewidencji (art. 146–147a)	54
Rozdział XIX.	Szkodnictwo leśne, polne i ogrodowe (art. 148–166)	54

* * *

Wykaz aktów zmieniających Kodeks wykroczeń	60
---	----

* * *

Przepisy wprowadzające Kodeks wykroczeń	
– ustawa z dnia 20 maja 1971 r. (Dz.U. Nr 12, poz. 115 ze zm.)	65
Rozdział I. Przepisy ogólne (art. I–V)	65
Rozdział II. Zmiany w przepisach obowiązujących (art. VI–VIII)	66
Rozdział III. Przepisy przejściowe i końcowe (art. IX–XVII)	73

* * *

Skorowidz przedmiotowy do Kodeksu wykroczeń	77
--	----

KODEKS WYKROCZEŃ

USTAWA

z dnia 20 maja 1971 r.

(tekst pierwotny Dz.U. z 31 maja 1971 r. Nr 12, poz. 114; tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094; zm.: z 2015 r. poz. 1485, poz. 1634, poz. 1707; z 2017 r. poz. 966)

CZĘŚĆ OGÓLNA

Rozdział I

Zasady odpowiedzialności

Wykroczenie

Art. 1. § 1. Odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten tylko, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany.

§ 2. Nie popełnia wykroczenia sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

Kolizja ustaw w czasie

Art. 2. § 1. Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

§ 2. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty orzeczeniem nie jest już zabroniony pod groźbą kary, ukaranie uważa się za niebyłe.

Skutki kontrawencjonalizacji

Art. 2a.¹⁾ § 1. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie, orzeczona kara podlegająca wykonaniu ulega zamianie na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary aresztu, na karę ograniczenia wolności, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary ograniczenia wolności – na karę grzywny, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie od 10 do 250 złotych i nie przekraczając górnej granicy tego rodzaju kary przewidzianej za ten czyn.

§ 2. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na grzywnę lub karę ograniczenia wolności stanowi wykroczenie, orzeczone kary ulegają zamianie tylko wówczas, gdy kara grzywny lub ograniczenia wolności podlegająca wykonaniu przekroczyłaby górną granicę ustawowego zagrożenia przewidzianą za ten czyn. Wówczas orzeczoną karę grzywny lub ograniczenia wolności zamienia się na karę w wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianej za dany czyn. Jeżeli za dany czyn nie jest przewidziana kara ograniczenia wolności, orzeczoną karę ograniczenia wolności zamienia się na karę grzywny, przy czym miesiąc ograniczenia wolności przyjmuje się za równoważny grzywnie od 100 do 2500 złotych nieprzekraczającej górnej granicy ustawowego zagrożenia za ten czyn.

§ 3. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo stanowi wykroczenie, orzeczone środki karne, środki kompensacyjne, środki związane z poddaniem sprawcy próbie, środki zabezpieczające, o których mowa w art. 93a Kodeksu karnego, oraz przepadek podlegają wykonaniu na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 4. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym na karę pozbawienia wolności za przestępstwo stanowi wykroczenie i kara ta była podstawą orzeczenia kary łącznej, kara łączna traci moc. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym na karę ograniczenia wolności albo grzywny stanowi wykroczenie i kary te były podstawą orzeczenia kary łącznej, kara łączna traci moc tylko w razie wydania postanowienia w wypadku, o którym mowa w § 2. W razie potrzeby sąd wydaje wyrok łączny.

¹⁾ Dodany przez ustawę z 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396); zmiana weszła w życie 21 marca 2015 r.

§ 5. Przepisów § 1–4 nie stosuje się, jeżeli ich zastosowanie powoduje skutki prawne mniej korzystne dla sprawcy niż stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio.

Zasada terytorialności. Zasada podmiotowa i przedmiotowa

Art. 3. § 1. Na zasadach określonych w niniejszej ustawie odpowiada ten, kto popełnił wykroczenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym.

§ 2. Odpowiedzialność za wykroczenie popełnione za granicą zachodzi tylko wtedy, gdy przepis szczególnie taką odpowiedzialność przewiduje.

Czas i miejsce popełnienia wykroczenia

Art. 4. § 1. Wykroczenie uważa się za popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany.

§ 2. Wykroczenie uważa się za popełnione na miejscu, gdzie sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany, albo gdzie skutek nastąpił lub miał nastąpić.

Zasada winy w prawie wykroczeń

Art. 5. Wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne.

Wykroczenie umyślne i nieumyślne

Art. 6. § 1. Wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi.

§ 2. Wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Błąd co do zagrożenia czynu karą (karalności). Błąd co do faktu

Art. 7. § 1. Nieświadomość tego, że czyn jest zagrożony karą, nie wyłącza odpowiedzialności, chyba że nieświadomość była usprawiedliwiona.

§ 2. Nie popełnia wykroczenia umyślnego, kto pozostaje w błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego.

Wiek sprawcy

Art. 8. Na zasadach określonych w niniejszej ustawie odpowiada ten, kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu lat 17.

Publikacja zawiera **teksty ustaw – Kodeks wykroczeń oraz Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia** wraz z przepisami wprowadzającymi i wyciągami z wybranych aktów zmieniających.

Uwzględniono najnowszą zmianę wprowadzoną ustawą z 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. poz. 1477).

Artykuły ustaw zostały opatrzone tytułami objaśniającymi ich sens – zaakcentowano je **kolorowym tłem**. W książce zamieszczono także **skorowidz przedmiotowy** ułatwiający odnalezienie poszczególnych instytucji. Przepisy przeznaczone są przede wszystkim dla studentów wydziałów prawa i administracji, a także dla aplikantów oraz praktyków prawa.

W celu ułatwienia Czytelnikowi zapoznania się z **nowymi przepisami** zmiany, które weszły w życie między 5 maja 2017 r. a 1 września 2017 r., oznaczono **tekstem pogrubionym**, natomiast wszystkie zmiany, które wejdą w życie po 1 września 2017 r., oznaczono **tekstem pogrubionym i mniejszym stopniem pisma**.

Stan prawny na 1 września 2017 roku.

LEXOTEKA
więcej niż podręcznik

Poszukaj pozostałych podręczników
dostępnych online

www.lexoteka.pl

9788381240376 W18P01

ISBN 978-83-8124-037-6

9 788381 240376

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUPER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 17,90 Zł (W TYM 5% VAT)